

סיפור: להיות דומה לה' – כתב יוסף סנדו, רב ביה"ס

רפי נכנס לבית הספר חמישה לשמונה. הוא עבר בדיוק ליד דני ונפנף לו לשלום. הוא חיכה לתשובה שלו. אך זו לא הגיעה. התקרב ושוב, נפנף את ידו לעברו. אך לא היתה תגובה מצידו של דני.

מדוע חברי הטוב מתנהג אליי כאילו אני אויר? חשב רפי.

הוא נכנס לכיתה עדיין עם הרהורים בליבו על ההתעלמות של דני. התיישב ליד אורי אמר לו שלום ושאל אותו: -אתה יודע מדוע דני כועס עליי? אני עושה לו שלום והוא לא מתייחס אליי! -נראה לי שאני יודע. אתמול ביקש ממך סיבוב באופניים ואתה סירבת... -מה? באמת נראה לך שעל זה כועס? שאל רפי מופתע. -בטח, ענה אורי. -בסדר, חשב רפי לעצמו. אם הוא רוצה מלחמה, יקבל מלחמה.

לאחר התפילה רפי החליט לנקוט את הצעד הראשון נגד 'האויב' שלו. הוא הכין כדור נייר וחיכה לרגע שהרב יכתוב בלוח, ובום! כצלף מומחה פגע בול בראש של דני. דני הסתובב וחיפש מבט שובב של אחד מהילדים שיושבים בחלק האחורי של הכיתה. עוד פעם עם הצחוקים האלה? אך הוא רק פגש את העיניים הכועסות של רפי. דני החליט לא להבליג ולהשיב אש. שוב המורה הסתובב כדי לכתוב בלוח ומחק לבן ושמן הוציא את רפי מהריכוז.

חכה, חכה! אמר רפי.

מה קורה פה? שאל הרב.

דני זרק אליי מחק, ענה רפי.

הוא התחיל, תירץ את עצמו דני.

-תפסיקו שניכם בבקשה, אמר להם הרב בהחלטיות, -אנו קרובים ליום הכיפורים, לא עדיף לכם לצבור זכויות? ככה התנהל לו שבוע סוער ונרעש. רפי תוקף ודני מחזיר. האשמות הדדיות, עצמים בלתי מזוהים העפים בשמי הכיתה, ועד אמירות בוטות שלא מתאימות כלל וכלל לשני ילדים יהודים להוציא מפייהם.

דני כבר לא היה יכול להמשיך לסבול. הוא הרגיש שאין לו חשק להגיע לבית הספר. מדוע להגיע לשם לסבול? בסוף יום שכמעט הסתיים עם הרבצות דני אמר לאורי:

-מחר אני לא אגיע לבית הספר. ממש נמאס לי...

-אני מבין אותך, אמר אורי. אך בסך הכל זו אשמתך!

-מה אתה אומר? רפי מציק לי כל השבוע ואתה אומר שזו אשמתי? עד כאן!

-בטח, ענה אורי, הרי אתה לא התייחסת אליו שבוע שעבר כשהוא אמר לך שלום. אתה גרמת שהוא יכעס! מה אתה רוצה?

על מה אתה מדבר? מתי לא התייחסתי אליו?

-אל תעשה את עצמך. יום לאחר שהוא לא הסכים לך את האופניים.

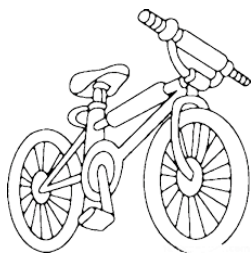
-אבל זה לא נכון. אני לא כעסתי עליו בכלל. הוא הסביר לי שאמא שלו לא מרשה לו ואני קיבלתי את זה. אני בכלל לא שמתי לב שהוא אמר לי שלום. כנראה שזה קרה בבוקר כשהגעתי לבית הספר. לפני שיצאתי מהבית אמא ספרה לי שסבתא שלי מאד חולה והייתי כולי מרוכז בזה. ריחפתי כל הזמן.

-וואי, אז עשיתי טעות קטנה, אני מצטער, אמר אורי וביקש מהאדמה תבלע אותו מהר. -מה זאת אומרת? שאל דני.

אורי הסביר: -רפי נפנף לך לשלום. אתה לא ענית. הוא שאל אותי למה אתה כועס ואני הייתי בטוח שזה בגלל האופניים...

-אתה רוצה להגיד לי שאני סבלתי משבוע מטרופ בגלל הדימיון שלך? ואיך בכלל רפי האמין במה שאתה אמרת לו ולא שאל אותי. אני כועס מאד על שניכם!

דני הסתובב והלך זועם לביתו.

בהתחלה אורי רצה להתכחש לאחריות שלו. סך הכל זו הבעייה של רפי ודני. שהם יסתדרו. אך לבסוף, הוא

התגבר וחשב שצריך לפתור את הסכסוך שגרם. אבל איך לתקן?

אורי התייעץ קצת עם אביו וחשב על תכנית. הוא ביקש רשות מאמא והלך אצל רפי.

רפי קיבל אותו בסבר פנים חמורות. -עבר עליי שבוע קשה. אני כבר לא סובל את המריבה עם דני, אמר לאורי.

-רפי, יש לי שאלה אליך: אתה מכיר את י"ג מידות של רחמים?

כמובן: ה', ה' אל רחום וחננון ארך אפים ורב חסד ואמת, ניצר חסד לאלפים, נשא עון ופשע וחסדא ונקח.
נכון. שאלת פעם את עצמך מדוע ה' גילה לנו את המידות האלה? המשיך אורי.
-האמת שלא, ענה רפי. מדוע אתה שואל?
-תראה, ה' מכיר את מידותיו. בשביל מה הוא צריך שאנחנו גם נכיר את המידות שלו?
-אולי הוא רוצה שאנו נתנהג בצורה דומה. שאנו גם נהיה רחמנים.
-תשובה נהדרת. אז יש לך עכשיו הזדמנות טובה לעשות את זה.
-למה אתה מתכוון? שאל רפי שלא הבין כלום.

אורי החליט שהגיע הזמן להסביר את הטעות שלו גם לרפי, והתפלל שרפי לא יתן לו את הבוקס שאולי מגיע לו בצדק.

-תראה רפי, שבוע שעבר אתה שאלת אותי מדוע דני כועס עליך ואני סתם דימיינתי שזה בגלל האופניים, אבל הסתבר שזו טעות... הוא פשוט לא שם לב שאמרת לו שלום מפני שהיה מרוכז במחשבות על סבתא שלו החולה. אז אני רוצה לבקש ממך סליחה.

-רפי נשם נשימה ארוכה כמו שיעורי גיאוגרפיה. בסדר, אני סולח. אך איך נעשה כדי שדני יסלח לי? שאל רפי.
-שניהם הלכו ביחד אצל דני. דפקו בדלת. הוא פתח. ראה אותם וטרק את הדלת בכח. ילדים, איזו מחשבה יכולה לעזור לדני לסלוח לאורי ולרפי?

רפי ואורי החליטו לכתוב מכתב ולהשחיל אותו מתחת לדלת.

לדני היקר שלום:
ה' סלח לעם ישראל אפילו על חטא העזא. הוא כל כך אוהב אותנו שנתן לנו יום השנה לסולח לנו על כל העבירות.
אתה ילד מקסים עם מידות טובות. אתה הולך בדרכים של ה'. אנו בטוחים שאתה אוהב אותנו ומהיה מוכן לסלוח לנו כמו שה' סולח. באמת היינו לא בסדר. אנו מצטערים. והנכות שאתה מתגבר וסולח לנו אולי כך ה' יסלח לכולם עם ישראל.
כך למדנו בראשית: אסור לאדם להיות אכזרי ולא להתפייס אלא יהא נוח לרצות וקשה לכעס וקשה שמהקש ממנו החוטא למחל, מוחל בלב שלם ובנפש חפצה. ואפילו הצר לו [שהציק לו] וחטא לו הרבה לא יקם ולא יטר. וזהו דרכם של גרע ישראל ולבם הנכון.
מה אתה אומר, האם אתה מוכן? בתודה מראש, רפי ואורי

דני קרא את המכתב ודמעות זלגו מעיניו. חשב: ללכת בדרכים של ה' זה נשמע טוב.

דני פתח את הדלת, אמר: ה' הוא אדון הסליחות. אם הוא סולח, אז גם אני סולח. ונתן חיבוק לרפי ולאורי. והוסיף: תראו שנינו סבלנו הרבה מה סיפור הזה. לפחות נחשוב מה אפשר ללמוד ממנו...

מה לדעתכם למד רפי מהסיפור?

מה לדעתכם למד דני מהסיפור?

מה לדעתכם למד אורי מהסיפור?

אלו מי"ג מידות של רחמים השתמשו כל אחד מגיבורי הסיפור?
